

Isä Meidän -rukous, Osa 13
Valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen.
(Matt. 6:13)

Isä meidän -rukouksen ylistys (doksologia)

Sanottuamme Isä meidän -rukouksen, päätämme sen yleensä sanoihin ”*sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen*”. Tämä on niin kutsuttu ”doksologia”.* Doksologia on kreikkaa ja tarkoittaa ylistystä. Monet rukouksemme päättyvät jonkinlaiseen ylitykseen eli doksologiaan. Isä meidän -rukouksen doksologia on: ”*sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen*”.
*<http://www.ev12.fi/sanasto/index.php/Doksologia>

Jos kuitenkin olet koskaan lukenut tämän Isä meidän -rukouksen Raamatusta, niin olet ehkä huomannut, että tämä teksti esiintyy suluissa vuoden 1938 kirkkoraamatusta ja puuttuu kokonaan vuoden 1992 Raamatusta.

Tämä johtuu siitä, että tämä kyseinen doksologia ei esiinny Isä meidän -rukouksen yhteydessä varhaisimmissa ja tarkimmissa Raamatun käsikirjoituksissa.* Se ei koskaan esiinny Luukkaan evankeliumissa ja se ilmeisesti ilmaantui Matteuksen Isä meidän -rukouksen loppuun, kun se tuli käyttöön seurakunnissa rukouksen yhteydessä ja sen seurauksena se jotenkin päätyi joihinkin Raamatun käsikirjoituksiin. Mutta kuten sanottu, se ei esiinny varhaisimmissa ja tarkimmissa käsikirjoituksissa. *(EBC Vol9 Matt 6:13, Metzger, Textual Commentary, 16–17; cf. Hendriksen, 337–38)

Jotkut raamatuntutkijat kylläkin sanovat, että se saattoi esiintyä Raamatusta alun perin, mutta sitten jotkut Raamatun käsikirjoitusten kopioijat jättivät sen pois. En kuitenkaan pidä tätä todennäköisenä. Ensinnäkin, sitä ei ole vanhimmista käsikirjoituksissa. Toiseksi, on paljon todennäköisempää, että kopioija lisäisi jonkin ylistyksen tekstiin, kuin ottaisi jonkin ylistyksen pois. Jotkut tutkijat taas vetoavat kirjaan, jota kutsutaan ”12 Apostolien Opetukseksi” ja joka tunnetaan myös nimellä ”Didache”, <http://en.wikipedia.org/wiki/Didache>. On kuitenkin huomionarvoista, että:

1. Tämä Matteukseen lisätty doksologia esintyy Didachessa liturgisessa yhteydessä, eikä suorana lainauksena Raamatusta.
2. Emme tiedä, kuka tämän Didache-kirjan kirjoitti.
3. Tätä Didachea ei lisätty Raamatun kaanoniin eli se ei ole osa Raamattua.

Vaikkakaan tämä doksologia ei varsinaisesti esiinny Matteuksen evankeliumissa, niin sen sisältö kyllä esiintyy muualla, sekä Vanhassa että Uudessa testamentissa. Luemme esimerkiksi seuraavasti Vanhassa testamentissa, 1. Aik. 29:11: *Sinun, Herra, on suuruus ja väkevyys ja loisto ja kunnia ja kirkkaus, sillä sinun on kaikki taivaassa ja maan päällä. Sinun, Herra, on valtakunta, ja sinä olet korotettu kaiken pääksi.*

Luemme myös seuraavasti Uudessa testamentissa, Ilm. 5:13-14: *...minä kuulin sanovan: "Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!" Ja ne neljä olentoa sanoivat: "Amen",*

Samoin 2. Tim. 4:18 kertoo meille seuraavasti: *Ja Herra on vapahtava minut kaikesta ilkeivallasta ja pelastava minut taivaalliseen valtakuntaansa; hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.*

(Lue myös Psalmit 145-150; 1. Kor. 10:31; 2. Tim. 4:18; Ilm. 1:6; 4:11; 19:1)

Vaikka nämä ylistyssanat eivät siis esiinny Matteuksen Isä meidän -rukouksen lopussa, niin kyllä näin

on ihan raamatullista rukoilla. Muistammehan tämän saarnasarjan aiemmista osista*, että Isä meidän -rukousta ei ole niinkään tarkoitettu automaattisesti toistettavaksi, vaan eräänlaiseksi rukouksen rungoksi, jonka ympärille voimme rakentaa rukouksemme. *<http://www.maallikkosaarnaaja.com/multimedia-archive/isa-meidan-rukous-osa-2-kaikkien-rukousten-esikuva-ja-isa-matt-6-9/>

Koska usein siis sanomme rukouksemme päätteeksi: ”sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen”, niin analysoidaan tätä ylistystä eli doksologiaa nyt hieman tarkemmin. Itse en pystyisi keksimään mitään parempaa ja ytimekkäämpää loppua Isä meidän -rukoukseen. Se sopii erittäin hyvin yhteen muun rukouksen kanssa ja näin ajattelivat myös varmaan ne, jotka alun perin alkoivat tätä ylistystä käyttäen tämän rukouksen yhteydessä.

Valtakunta

Tämän saarnasarjan osissa 4* ja 5* kävimme varsin yksityiskohtaisesti läpi, mitä tarkoittaa Jumalan valtakunta. Opimme, että se on ollut aina olemassa ja saapuu kolmella eri tavalla:

1. Se saapui ensimmäisenä helluntaina Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen, kun Pyhä Henki saapui ja asettui uskoviin.
2. Jumalan valtakunta saapuu ja kasvaa sitä mukaa, kun yhä useampi siirtyy pimeyden vallasta Jeesuksen valtakuntaan.
3. Se saapuu ja samalla huipentuu Jeesuksen toisessa tulemuksessa Suuren vaivanajan jälkeen.

* <http://www.maallikkosaarnaaja.com/multimedia-archive/isa-meidan-rukous-osa-4-pyhitetty-olkoon-sinun-nimesi-tulkoon-sinun-valtakuntasi-matt-69/>

<http://www.maallikkosaarnaaja.com/multimedia-archive/isa-meidan-rukous-osa-5-tulkoon-sinun-valtakuntasi-23-matt-69-10/>

Voima

Jumala hallitsee valtakuntaansa voimansa kautta.

Jumalan kunnia

Jumalan valtakunta on ja tulee aina olemaan, koska Jumala on kaiken voiman alkulähde. Samalla Jumala saa kaiken kunnian ja loiston hänen ylläpitäessä valtakuntaansa voimansa kautta, kaikkien hänen suunnitelmien käydessä toteen.

Mutta mitä tarkoittaa, että ”Jumalan on kunnia”? Syvennyttään nyt tähän Jumalan kunniaan.

Heti ensimmäiseksi, meidän täytyy määritellä sana ”kunnia”. Alkuperäistekstissä se on kreikankielen sana ”doxa” ja suomenkielessä meillä on tämän sanan suhteen ongelma. Suomenkielessä ei yksinkertaisesti ole vastaavaa sanaa, toisin kun englanninkielen sana ”glory”. Siispä suomenkielisessä Raamatussa tämä kreikankielen ”doxa” sana käännetään tarkoittamaan välillä kunniaa ja välillä kirkkautta, vaikka kumpikaan sana ei ole täydellinen käänös.

Kirkkoisä Augustinus kuvailee sanaa ”doxa” mielestäni aika hyvin sanomalla, että se tarkoittaa ”loistokasta mainetta ylistyksen kera”*. Itse lisäisin tuohon vielä sanan ”mahtavuus” (splendor)*. Eli, *sillä sinun on valtakunta ja voima ja loistokas kuuluisuus ja mahtavuus ylistyksen kera iankaikkisesti.*

*[http://en.wikipedia.org/wiki/Glory_\(religion\)#Etymology](http://en.wikipedia.org/wiki/Glory_(religion)#Etymology); <http://biblehub.com/greek/1391.htm>

Englanninkielessä sana ”glory” sopii tähän yhteyteen mainiosti. Voimme esim. käyttää sanaa ”glory” kuvailemaan tilannetta, jos Suomi pelaisi jääkiekon maailmanmestaruudesta Kanadaa vastaan koko

pelin ajan kahden pelaajan alivoimalla ja silti voitaisi 100-0. Sanoisimme englanninkielellä: ”That was glorious”. ”Glory” sanaan yhdistyy kuvaus loistosta, mahtavuudesta, ylistyksestä ja kunniaista. Se ei vain olisi sama, jos sanoisimme: se oli kunniaakas tai loistokas suoritus. Sama on Jumalan ”gloryn” tai ”doxan” kanssa. Hieman ihmettelen, että kukaan ei ole voinut keksiä tähän tarkoitukseen suomenkielistä sanaa.

Mikä motivoi Jumalaa tekemään mitään?

Entä, miksi sanomme: *sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia (doxa) iankaikkisesti.*

Yksinkertaisesti siitä syytä, että kaikki maailmankaikkeuden loistokas kuuluisuus ja mahtavuus ylistyksen kera, eli suomalaisittain kunnia ja loisto, kuuluu Jumalalle. Kaikki mitä Jumala on ikinä tehnyt, tekee ja tulee tekemään, on hänen kunniaakseen (doxa). Tiedän, että tämän kuuleminen on ehkä shokki muutamille, mutta näin se vain on. Raamattu kertoo tämä asian varsin selvästi monessa kohtaa.

Jumala olisi voinut olla luomatta mitään. Miksi hän siis loi maailmankaikkeuden? Ps. 19:1 kertoo mielenkiintoisen seikan maailmankaikkeudesta: *Taivaat julistavat Jumalan kunniaa (doxa), taivaanvahvuus ilmoittaa hänen kättensä tekoja.*

Entä miksi Jumala loi meidät, hänen lapsensa? Jes. 43:7: *kaikki, jotka ovat otetut minun nimiini ja jotka minä olen kunniakseni (doxa) luonut...*

Entä miksi Jumala loi Aatamista ja Eevasta versiot, jotka tulisivat tekemään syntiä? Kyllähän Jumala kaikkietietävänä tiesi, että he tulisivat lankeamaan syntiin (Ps. 139:1-6; Jes. 46:10). Jumala olisi voinut myös tuhota ihmiskunnan Aatamin ja Eevan synnin seurauksena, mutta sen sijaan hän järjesti meille vapahtajan, Jeesuksen Kristuksen, lunastamaan meidät ikuiselta kadotukselta. Miksi? Nyt sinun pitäisi jo tietää vastaus.

Nämä versiot tapahtumista tuovat Jumalan kunnian ja loiston parhaiten esiin. Ihmiskunta, jonka hän salli langeta, jonka hän lunasti ja pelasti ja jonka hän tulee aikojen lopussa tekemään täydelliseksi, tuovat parhaiten esiin Jumalan ”doksan”, eli hänen loistonsa ja kunniansa kaikessa täydellisyydessään. Jos Aatami ja Eeva eivät olisi langenneet syntiin, vaan eläneet täydellisinä, niin mitäpä me tietäisimme esim. Jumalan anteeksiannosta, armosta tai edes vihasta? Entäpä rakkaus? Mikä on suurin rakkauden osoitus, minkä kukaan voi tehdä? Kuolla jonkun toisen puolesta (Joh. 15:13), aivan kuten meidän Jumalamme teki meidän puolestamme ristillä. Jumalan tarkoitus oli luoda maailmankaikkeus, joka parhaiten tuo hänen ominaisuutensa esille. Mitä enemmän tiedämme Jumalan ominaisuuksista, mitä paremmin tunnemme hänet, sitä kirkkaammin hänen kunniansa ja loistonsa loistavat.

Jumala siis tekee kaiken oman kunniansa ja loistonsa maksimoimiseksi. Kaikki tämä tulee esille varsin selvästi kautta koko Raamatun:

Jumala pelasti meidät, koska:

1. Piet. 2:9: *Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa;*

1. Joh. 2:12: *Minä kirjoitan teille, lapsukaiset, sillä synnit ovat teille anteeksi annetut hänen nimensä tähden.*

Minkä takia Jumala ei tappanut faraota, vaikka hän ei millään halunnut päästää Israelilaisia vapaaksi?

2. Moos. 9:16: *mutta juuri sitä varten minä olen antanut sinun säilyä, että näyttäisin sinulle voimani ja että minun nimeni julistettaisiin kaiken maan päällä.*

Minkä takia Jumala pelasti niskoittelevat israelilaiset takaa ajavilta egyptiläisiltä? Psa 106:7-8: *Eivät meidän isämme Egyptissä painaneet mieleensä sinun ihmeitäsi, eivät muistaneet sinun monia armotekojasi, vaan niskoittelivat meren rannalla, Kaislameren rannalla. Kuitenkin hän pelasti heidät nimensä tähden, tehdäkseen voimansa tiettäväksi.*

Jumalan palvelijat ovat aina tienneet tämän Jumalasta, että hän tekee kaiken oman kunniansa ja loistonsa tähden. Mihin asiaan vedoten Joosua pyysi Jumalaa pelastamaan Israelin vihollisen hyökkäykseltä? Joos, 7:8-9: *Oi, Herra, mitä sanoisinkaan, kun Israel on kääntynyt pakoon vihollistensa edestä! Kun kanaanilaiset ja kaikki muut maan asukkaat sen kuulevat, niin he saartavat meidät ja hävittävät meidän nimemme maan päältä. Mitä aiot tehdä suuren nimesi puolesta?*

Onko Jumala itsekäs?

Joku saattaa nyt ajatella, että tämä meidän Jumala kuulostaa hieman itsekkäältä. Miksi hänen loistonsa ja kunniansa ovat niin tärkeitä asioita hänelle? Miksi tämä on kaiken hänen tekemisensä päämäärä? Minkä takia Jumala haluaa, että kaikki luomakunta ylistää häntä? Ajatellaanpa tätä hieman pitemmälle: Jos minun elämäni tavoite tai tarkoitus olisi juopottelu, niin olisiko se kaikista paras tarkoitus, joka elämälläni voisi olla? Olisiko se oikein? Ei. Miksi ei? Koska on olemassa parempia ja arvokkaampia asioita, joille elämänsä voi omistaa. Mikä sitten olisi kaikista paras ja arvokkain asia, jolle voisin omistaa elämäni? Mikä on kaikista paras ja arvokkain asia maailmankaikkeudessa? Jumala. Olisiko se siis oikein, jos omistaisin elämäni jollekin vähäpätöisemmälle asialle? Ei, itse asiassa se jopa tarkoittaisi, että minulla olisi jonkinlainen idoli tai epäjumala.

Miten se sitten voisi olla mitenkään toisin Jumalalle itselleen. Aivan kuten on oikein, että me omistamme elämämme maailmankaikkeuden arvokkaammalle ja tärkeimmälle asialle, Jumalalle, on oikein, että myös Jumala tekee kaiken oman itsensä tähden. Jos hän ei tekisi, hän ei tekisi oikein, eikä hän täten olisi täydellinen, eikä hän siten olisi edes Jumala. Täten Jumala ei pelkästään tee kaikkea maksimoidakseen itselleen tulevaa kunniaa ja kirkkautta (doxa), vaan jos hän ei tekisi niin, hän ei olisi johdonmukainen oman jumalallisen luonteensa kanssa ja olisi kyseenalaista, olisiko hän edes Jumala. Jumala olisi siis periaatteessa voinut luoda versiot Aatamista ja Eevasta, jotka eivät lankeaisi syntiin, mutta nämä versiot heistä eivät olisi tuoneet parhaiten esille kaikkia Jumalan ominaisuuksia ja täten Jumala ei saisi maksimimäärää kunniaa, loistoa ja ylistystä (doxaa) ja siten hän ei olisi johdonmukainen Jumala.

Entä miten Jumala voi sitten syyttää Aatamia ja Eevaa syntiin lankeamisesta, jos hän itse päätti olla tekemättä heistä versioita, jotka eivät lankea syntiin? Kuten muistamme viimekertaisesta saarnasta, Jumala ei saata ketään syntiin, vaan meidän omat himomme saattavat meidät syntiin. Olemme siis itse vastuussa itsestämme. Jopa oma maallinen oikeusjärjestelmämme toimii tämän saman periaatteen mukaisesti. Jos joku selväjärkinen syntyy sellaisten geneettisten lähtökohtien kanssa, jotka antavat hänelle suuremman taipumuksen väkivaltaan verrattuna moneen muuhun ihmiseen, saako hän pienemmän tuomion pahoinpitelystä tai murhasta? Ei, laki langettaa tahallisista teoista selväjärkisille aina tietyn tuomion ihmisten geneettisistä lähtökohdista riippumatta. Ei geneettisiä lähtökohtia oteta oikeudessa huomioon, koska selväjärkisiltä ihmisiltä on kohtuullista odottaa, etteivät he pahoinpitele tai murhaa muita geneettisistä lähtökohdistaan riippumatta. Miksi sitten olettaisimme, että Jumala toimisi toisin? Miksi tämä periaate ei pädisi Aatamiin ja Eevan ihan yhtä lailla kuin meihin. Vaikka Jumala tiesi heidän sortuvan syntiin, heiltä oli kohtuullista vaatia, etteivät he sortuisi.

Tämän kaiken lisäksi, Jumalalla on oikeus tehdä meistä millaisia hän vain haluaa, Room. 9:17-23:

Sillä Raamattu sanoo faraoille: "Juuri sitä varten minä nostin sinut esiin, että näyttäisin sinussa voimani ja että minun nimeni julistettaisiin kaiken maan päällä". Niin hän siis on armollinen, kenelle tahtoo, ja paaduttaa, kenen tahtoo. Sinä kaiketi sanot minulle: "Miksi hän sitten vielä soimaa? Sillä kuka voi vastustaa hänen tahtoansa?" Niinpä niin, oi ihminen, mutta mikä sinä olet riitelemään Jumalaa vastaan? Ei kaiketi tehty sano tekijälleen: "Miksi minusta tällaisen teit?" Vai eikö savenvalajalla ole valta tehdä samasta savensa seoksesta toinen astia jaloa, toinen halpaa käyttöä varten? Entä jos Jumala, vaikka hän tahtoo näyttää vihansa ja tehdä voimansa tiettäväksi, on suurella pitkämielisyydellä kärsinyt vihan astioita, jotka olivat valmiit häviöön, ja on tehnyt sen saattaakseen kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden astioissa, jotka hän on edeltävalmistanut kirkkauteen?

Eli tässä Raamattu antaa meille suoran vastauksen. Jumalalla on oikeus tehdä meistä, millaisia hän haluaa, eikä meillä ole mitään oikeutta kyseenalaistaa tätä. Sitä paitsi, kuka määrittelee, mikä on oikeudenmukaista maailmankaikkeudessaamme? Sinä vai Jumala? *Niinpä niin, oi ihminen, mutta mikä sinä olet riitelemään Jumalaa vastaan?* Jos luulet, että sinulla on Jumalaa parempi oikeudentaju, niin se on sitten ongelma itsessään, jota emme nyt käsittele.

Tai kuten Jumala kysyi Jobilta, Job 38:1-4: *"Kuka olet sinä, joka taitamattomilla puheilla pimennät minun aivoitukseni? Vyötä nyt kupeesi kuin mies; minä kysyn sinulta, opeta sinä minua. Missä olit silloin, kun minä maan perustin? Ilmoita se, jos ymmärryksesi riittää. Sekä Job 40:8: Sinäkö teet tyhjäksi minun oikeuteni, tuomitset minut syylliseksi, ollaksesi itse oikeassa?"*

Jumala on kuitenkin arnessaan kertonut meille, minkä takia hän teki meistä sellaisia kuin hän teki, Room. 9:23: *"...saattaakseen kirkkautensa runsauden ilmi"*, aivan kuten olemme jo huomanneet tämän olevan syy kaikkeen Jumalan toimintaan ja tekoihin.

Eikö tämä kaikki ole hieman itsekeskeistä? On ja Jumala on maailmankaikkeuden ainoa olento, jolla ei pelkästään ole oikeutta olla itsekeskeinen, mutta jonka jopa kuuluu olla itsekeskeinen. Muutoin hän syyllistyisi idolin palvontaan, eikä hän täten olisi johdonmukainen Jumala. Jos joku siis sanoo, että Jumalan ei tulisi toimia itsensä tähden, silloin hän itse asiassa haluaisi epäjohdonmukaisen Jumalan, joka ei olisi täydellinen Jumala, joka siis ei edes olisi Jumala, koska Jumalahan on täydellinen.

Miten Jumalan kunnian ensisijaisuus vaikuttaa meidän elämäämme?

Koska kaikki mitä Jumala tekee, on siis hänen kunniaakseen ja loistokseen, meidän ei pitäisi yllättyä seuraavasta Uuden testamentin käskystä, 1. Kor. 10:31: *Söittepä siis tai joitte tai teittepä mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.* Entä miten voin juoda tai syödä tai katsoa esimerkiksi elokuvaa Jumalan kunniaksi? Helposti: Voit syödessäsi ja juodessasi kiittäen muistaa, kuka on sallinut sinulla olevan mitä syödä tai juoda, tai miten hienoa on, että Jumala on luonut erilaisia makuja ja koostumuksia. Voimme myös kunnioittaa Jumalaa olematta käyttämättä hänen siunauksiaan väärin, esimerkiksi ylensyömiseen tai juopumiseen. Kun katsomme elokuvia, voimme valita sellaisen, joka ei yllytä meitä vääränlaisiin himoihin ja joka ei yritä saada katsojaa ylistämään tai vähättelemään joitain tiettyjä syntejä.

Tietäessämme kaiken tämän Jumalan ”doksasta”, hänen kunniaasta ja loistosta, miten tämä on kaikkien Jumalan tekojen ja päätösten päämäärä ja miten myös meidän tulee tehdä kaikki Jumalan kunniaksi, on varsin soveliasta päättää Isä meidän -rukous näihin sanoihin: *”sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen.”.*

Useasti unohdamme tämän asian Jumalasta. Olemme niin itsekeskeisiä, että monesti kuvittelemme, että

Jumalan tulisi pyörittää maailmaa meidän napamme ympärillä. Mutta ei! Kaikki on Jumalan kunniaksi ja loistoksi, ei meidän. Tosin, vaikka kaikki mitä Jumala tekee, on hänen kunniaakseen ja loistokseen, niin se on samalla myös meidän siunaukseksi, Room. 8:28 lupauksen mukaan: *Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut.*

Vaikka Jumala siis tekee kaiken oman ”doksansa”, eli kunniansa ja loistonsa puolesta, niin samalla Jumala on kaikkivoipana järjestänyt kaikki tekonsa myös meidän, lastensa, parhaaksemme. Miten mahtavaa, että Jumala on laupeudessaan hoitanut asiat näin.

Mitä tarkoittaa ”Amen”?

Olemme nyt melkein tämän Isä meidän -rukouksen lopussa. Vain yksi sana on käsittelemättä, sana ”amen”. Monet meistä ovat varmaan sanoneet ”amen” satoja, jollei tuhansia kertoja tietämättä, mitä se itse asiassa tarkoittaa. Amen on hepreaa ja tarkoittaa kirjaimellisesti ”totisesti” tai ”olkoon niin”. Joten sanoessamme näin jonkin rukouksen lopussa tavallaan sanomme: ”Juuri niin, toteuttakoon Jumala, mitä olemme juuri rukoilleet”. Tämä on muuten myös koko Raamatun viimeinen sana, Ilm. 22:21: *Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Amen.*

Välillä saatamme myös kuulla jonkun tokaisevan ”Amen!” kesken saarnaa. Kulttuurista riippuen, tämä saattaa ilmaista yhtymistä kuultuun asiaan tai uskoa siihen, että kuultu asia oli Jumalan innoittama.

Rukoilkaamme

Taivaallinen Isämme, kiitos siitä, miten olet paljastanut meille niin paljon itsestäsi Raamatun sivuilla. On valtava siunaus ja etuoikeus saada edes vilaus siitä, miten sinä ajattelet ja kuinka toimit äärettömässä ja täydellisessä viisaudessasi. Rukoilemme myös, että jotenkin vaikutat suomenkieleen niin, että tulevat sukupolvet saisivat sanan joka kuvaa kunniaasi ja loistoasi paremmin, että kielen puolesta olisi helpompi sisäistää tämä erittäin tärkeä asia sinusta paremmin. Ole myös armollinen ja muuta sydämiämme niin, että osaisimme arvostaa sinun ”doksasi” enemmän ja elämään elämäämme sen mukaisesti, sinun loisto ja kunnia ensimmäisenä ja tärkeämpänä päämääränämme, sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen!

Lisää saarnoja osoitteessa www.maallikkosaarnaaja.com